

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/603/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113230769
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113230769.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Mikláňkovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: S.I.L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpeného JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, v konaní o zaplatenie 1.178,94 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. marca 2015, č. k. 20C/20/2014-122, jednomyselne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 69,80 eur, do rúk jeho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozhodol o návrhu navrhovateľa, ktorým uplatnil proti odporcovi nárok na zaplatenie istiny 1.178,94 eur, vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 21.11.2010 do 10.05.2011 vo výške 11,88 eur a úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 1.178,94 eur od 11.05.2011 do zaplatenia, takto:

I. Súd návrh **zamieta**.

II. Navrhovateľ je **povinný** zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 70,50 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Navrhovateľ je **povinný** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu do rúk právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, advokáta, náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 208,70 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozsudku uviedol svoje skutkové zistenia, podľa ktorých bolo preukázané, že dňa 5.1.2007 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa SLSP, a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré boli vopred pripravené právnym predchodcom navrhovateľa, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda odporca, obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako spotrebiteľom, čo vyplýva aj z označenia odporcu ako zmluvnej strany v texte zmluvy. Zmluva je uzavretá v zákonom

stanovenej písomnej forme. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 110.000,- Sk, ktorý sa odporca zaviazal splácať veriteľovi v 59 mesačných splátkach po 2.537 Sk/84,21 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.2.2007, posledná splátka bola zročná dňa 20.12.2011. Navrhovateľ uplatnil proti odporcovi 14 splátok úveru po 84,21 Eur splatných od 20.11.2010 do 20.12.2011, v celkovej sume 1.178,94 eur. Z predložených ústrižkov poštových peňažných poukazov vyplynulo, že odporca v období od 22.6.2011 do 20.1.2015 uhradil navrhovateľovi titulom predmetného úveru celkovú sumu 2.200 Eur.

Z hľadiska právnej relevancie uplatneného nároku sa zaoberal tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti odporcovi na základe predmetnej zmluvy o úvere. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa a pasívnu vecnú legitimáciu odporcu z úradnej povinnosti. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa navrhovateľ domáha. Bolo preukázané, že medzi pôvodným veriteľom SLSP, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom bola dňa 24.3.2011 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči odporcovi v celkovej výške 5.373,05 Eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 5.1.2007. Ustanovenie § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014. Vedľajší účastník na strane odporcu namietal nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa práve s poukazom na citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Navrhovateľ nepredložil súdu písomnú výzvu banky ako pôvodného veriteľa na splnenie dlhu adresovanú odporcovi pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa a ani doklad o doručení, resp. odoslaní tejto výzvy odporcovi, napriek tomu, že za týmto účelom bolo dva krát odročené pojednávanie a navrhovateľ bol v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. súdom písomne poučený o dôkaznej povinnosti. Tieto listiny nepredložila súdu ani SLSP, a.s., ktorú súd na to písomne vyzval. Hoci SLSP, a.s. v oznámení zo dňa 23.3.2015 uviedla, že odporca bol písomne vyzvaný na splnenie dlhu v marci 2008, nepredložila predmetnú výzvu a odporca poprel, žeby mu takáto výzva od banky bola doručená pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi. Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 27.2.2015 súdu oznámil, že on ani SLSP, a.s. nedisponujú výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval odporcu na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, a odporca túto skutočnosť popieral, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Z uvedených dôvodov pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa súd návrh výrokom I. v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania, ktorú špecifikoval.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal včas odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť podľa § 220 O.s.p. a uplatnený nárok mu priznať, alternatívne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Deklaroval uplatnenie odvolacích dôvodov podľa §

205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. - nesprávny skutkový a právny záver okresného súdu. Namietal záver okresného súdu o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie. Podľa jeho názoru, ust. § 93 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Uviedol ďalej, že v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bol odporca ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1190 dní, teda súčet všetkých omeškaní odporcu so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, s poukazom na to, že omeškanie odporcu trvalo nepochybne viac ako rok, právny predchodca navrhovateľa by konal v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu odporcovi nezasielal. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.03.2015, sp. zn. 12C/63/2014, podľa ktorého: „Vychádzajúc z Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bol dlžník v omeškaní 1822 dní a výška omeškaných splátok predstavuje 11.573,91 eur, čo predstavuje viac ako 80 splátok. Počet dní omeškania 1822 predstavuje taktiež omeškanie aspoň 3 roky, i keď zrejme dlžník plnil čiastočne dlh, pretože v prílohe sa uvádza posledné plnenie 126,63 eur dňa 08.09.2006. V zmluve o postúpení pohľadávok v č. IV. bod 4.2d Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásila, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Len samotné nepreukázanie písomnej výzvy za stavu, že banka splnenie tejto povinnosti vyhlasuje v zmluve o postúpení pohľadávky, nemôže zneplatniť zmluvu o postúpení pohľadávky. Nedoručenie písomnej výzvy právny predchodcom navrhovateľa odporcovi, odporca v konaní nenamietal. Je však nepravdepodobné, že by SLSP pri tak dlhom omeškaní dlžníka zostala nečinná a nevyzývala dlžníka k plneniu omeškaných splátok. S ohľadom na situáciu predpokladanú v § 92 ods. 8 cit. zák., podľa ktorého, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok, keďže omeškanie dlžníka trvalo nepochybne viac ako jeden rok, je súd názoru, že postúpenie pohľadávky nebolo viazané ani na písomnú výzvu banky. Namietal ďalej priznanú náhradu trov vedľajšieho účastníka. Podľa jeho názoru nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Krajské sudy sa už vo viacerých rozhodnutiach zaoberali účelnosťou trov vedľajšieho účastníka. Tento sa však rôznymi argumentmi snaží presvedčiť sudy o účelnosti vyložených trov právneho zastúpenia. Najvyšší súd SR sa s týmito dôvodmi, ako ani s argumentmi Generálneho prokurátora SR, ktorý na podnet vedľajšieho účastníka podal mimoriadne dovolanie voči rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nestotožnil a mimoriadne dovolanie Generálneho prokurátora SR zamietol. Vedľajší účastník sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Skutočnosť, že vedľajší účastník je registrovaný v registri občianskych združení, preukazuje, že pri vzniku a registrácii samotného združenia muselo ministerstvo postupovať v zmysle § 25 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., a teda posudzovať, či k vzniku Združenia došlo v súlade so zákonom, nezávislosť a neziskovosť Združenia, vysporiadanie záväzkov vo vzťahu k štátu a skutočnosť, či združenie aktívne pôsobilo v oblasti spotrebiteľov po dobu najmenej dvoch rokov. Ak združenie už v čase svojej registrácie aktívne pôsobilo v oblasti ochrany spotrebiteľa, znamená to, že už v tomto čase muselo spĺňať základné materiálne a personálne predpoklady na vykonávanie aktívnej činnosti v tejto oblasti. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Zneužívanie priebehu civilného konania na získanie náhrady trov konania je v rozpore s účelom civilného procesu, ktorým je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným, subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Považuje právne posúdenie súdu prvého stupňa o aplikácii § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách ohľadom podmienok postúpenia pohľadávky, z banky na tretiu osobu, v súlade s právnym poriadkom. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil nedodržanie podmienok postúpenia pohľadávky, keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Postúpenie pohľadávky je upravené v ust. § 524 a nasl. OZ. V tomto prípade sa však právny predchodca a žalobca musia pri postúpení pohľadávky riadiť okrem všeobecných ustanovení OZ aj ustanovením § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., ktorý umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj inej osobe, ako banke, avšak po splnení určitých podmienok. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 524 a nasl. OZ a § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Žalobca teda nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanej postúpená naňho, boli tieto podmienky postupne splnené. Žalobca nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému v čase jej postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá na neho nebola platne postúpená, nakoľko do vydania uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, nepredložil žiadny dôkaz o splnení povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona o bankách, t. j. nedodržanie písomnej formy výzvy postupcu adresovanej klientovi, že je v omeškaní a následne dodržanie 90 dňovej lehoty pred postúpením pohľadávky tretej osobe. Túto povinnosť nemožno nahraďiť ani vyhlásením postupcu v zmluve o postúpení pohľadávok. Žalobca tak nedisponuje aktívnou vecnou legitimáciou. Na podporu svojho názoru citoval z rozhodnutí OS Nitra, č. k. 9C/261/2013 zo dňa 17.02.2015, OS Banská Bystrica, č. k. 7C/209/2014 zo dňa 04.03.2015, OS Galanta č. k. 26C/261/2014 zo dňa 27.01.2015, OS Galanta, č. k. 15C/33/2014 zo dňa 27.01.2015, OS Považská Bystrica, č. k. 3C/195/2014 zo dňa 05.03.2015. Na podporu záverov o tom, že nedodržanie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, zakladá absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky, uvádza v článku autora JUDr. Andrea Tomlainová, PhD., publikovanom v Bulletin Slovenskej advokácie: JUDr. Andrea Tomlainová, PhD., Aktívna vecná legitimácie postupníka. BSA - Bulletin Slovenskej advokácie, rok 2007, číslo 10. O absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky môže ísť v takomto prípade pre rozpor s kogentným § 525 OZ alebo ustanoveniami iných osobitných predpisov. V prípade dodržania podmienok postúpenia pohľadávky, bude ďalej potrebné vyhodnotiť úkon žalobcu - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Aj nárok uplatnený žalobcom, ktorý opiera o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, je nárokom, ktorý nemá oporu v zákone, a preto súd nemôže takémuto právu poskytnúť ochranu. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Ak by súd mal za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a že navrhovateľ môže úver zosplatiť, domnieva sa, že navrhovateľ porušil ust. § 53 ods. 9 OZ. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Navrhovateľ úver zosplatiť v rozpore s vyššie uvedeným ustanovením. Takýto postup potom odporuje zákonu (§ 53 ods. 9 OZ) a je preto neplatný. Návrh by bol v časti zosplatených splátok podaný predčasne. Poukázal na rozpor bod 7.6.1 VOP a § 53 ods. 9 OZ. V tejto časti je uvedené ust. VOP neplatné pre rozpor so zákonom. Úkony vedľajším účastníkom boli účelne vynaložené, preto žiada uhradiť trovy právneho zastúpenia. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a poukázal na nedostatky postúpenia pohľadávky, ktoré majú za následok, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný. Preto aj upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Z tohto dôvodu nemožno neprihliadať na vyjadrenie vedľajšieho účastníka ohľadom obsahových nedostatkov

zmluvy. Aj vedľajší účastník, ktorý je právnickou osobou založenou na ochranu práv spotrebiteľov, má právo nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, vedľajší účastník má právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo, ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu á 61,41 eur + 1x režijný paušál 39 eur, spolu 69,80 eur.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Okresný súd zistil vo veci skutkový stav úplne a správne, vec správne právne posúdil, svoje rozhodnutie odôvodnil podľa kritérií v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., úplne, správne a presvedčivo, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s dôvodmi negatívneho rozhodnutia okresného súdu o uplatnenom nároku navrhovateľa plne identifikuje a v podrobnostiach naň poukazuje.

Akcentuje, s poukazom na dôvody odvolania navrhovateľa, že zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách, je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis, preto v prípade, ak ide o postúpenie pohľadávky bankou, platia primárne ustanovenia lex specialis pred všeobecnou úpravou v Občianskom zákonníku.

Pre platné postúpenie pohľadávky banky platia predpoklady podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorých splnenie preukazuje v danom konaní navrhovateľ. Jeho zaťažuje povinnosť preukázať, že je vo veci aktívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý platne nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa odporcu - Slovenskej sporiteľne.

Pokiaľ navrhovateľ v konaní nepreukázal z hľadiska právnej úpravy § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., že sú splnené zákonné predpoklady, na základe ktorých má aktívnu vecnú legitimitáciu, správne okresný súd bez ďalšieho jeho návrh zamietol.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský právny vzťah, preto s poukazom na komunitárne právo, ale aj úpravu v § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, súd je povinný ex offa, teda bez toho, aby sa spotrebiteľ dovolával zákonnej prekážky, ktorá bráni priznaniu plnenia, ktoré sa uplatňuje, na uvedené skutočnosti prihliadať. Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovolával.

V prejednávanej veci navrhovateľ nepreukázal, že sú splnené zákonné predpoklady podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, na základe ktorých na aktívnu vecnú legitimitáciu. Okresný súd rozhodol vo veci správne, preto bolo potrebné jeho rozhodnutie potvrdiť.

Okresný súd rozhodol správne aj o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane úspešného odporcu.

Vedľajší účastník v konaní má spravidla rovnaké procesné práva a povinnosti, teda aj právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil vo vecnej súvislosti na uplatnenie a bránenie práva (§ 142 ods. 1 resp. § 93 ods. 4 O.s.p.). Námetka navrhovateľa, že zastúpenie advokátom z hľadiska funkcií a účelu združení na ochranu spotrebiteľa, nie je opodstatnená. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na judikovanie súdov v analogických prípadoch, podľa ktorých vedľajší účastník má právo dať sa zastúpiť v konaní advokátom a v prípade úspechu mu patrí právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, medzi ktoré podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patria aj náklady na právnu službu advokáta.

V prejednávanej veci mal odporca v konaní plný úspech, bolo mu priznané právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a správne priznal okresný súd náhradu trov konania aj vedľajšiemu

účastníkovi, ktorý intervenoval na strane odporcu prostredníctvom advokáta a ktorého úkony boli účelné a znamenali účinnú pomoc spotrebiteľovi v súdnom konaní.

Vzhľadom na uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu, v prejednávanej veci bola uplatnená a priznaná náhrada trov konania spočívajúca v nákladoch na právne služby správne a zákonne, preto aj v tejto časti je rozsudok okresného súdu správny.

V odvolacom konaní sa k odvolaniu písomne vyjadril vedľajší účastník prostredníctvom advokáta, preto podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. mu bola priznaná odmena za jeden úkon právnej služby á 61,41 eur, k tomu režijný paušál 8,39 eur (§ 10 ods. 1, § 16 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z.), spolu 69,80 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .